

Furtuna Zarea o înghite,
Copacii nu mai vor Pământ...

Iar Eu, nici ca să-mi apăr Fața
Îmi apăr Inima de Vânt!

Pământul, Soarele agață,
Și Cerul, Stele nu mai vrea...

Iar Eu nici ca să-mi apăr Văzul...
Primesc în piept Icoana Ta.

Și Ploaia stropii nu-i presoară,
Îi bubuie... șfichiuitor!

Iar eu n-aud decât o slovă:
Speranța! „Praf Izbăvitor!”

O Toamnă frunzele-și presoară,
Și Timpul e sătul de ea.

Pernuța buzei mă-nfioară,
Eu nu m-aș sătura de ea.

Luceafărul e o Veneră,
Și Soarele al ei bărbat...

O dacă ai ști că fericirea,
Abia cu clipe ne-a scădat...

Delia Plămădeală p.n.